

вани съсловия (че дори и на брамини — всевъзможният „нунци“). Но скоро християнският дух се отърсва от тази азиатска кора. И ето днес дѣлото на нашата цивилизация вече е въ ржцетѣ дори на най-последния, на най-незначителния човѣшки образъ въ дълбокитѣ общественни низини. Кой тамъ — въ низинитѣ — днесъ не се вълнува отъ далечнитѣ кржгозори, които разкрива християнството като социално учение (да има радост и човѣшко достойнство за мало и голѣмо, за всички люде, като деца на Бога)?

Ето, това е дѣлото на Европейската цивилизация! И успѣхитѣ сж на лице: това дѣло вече залива цѣлото земно кълбо.

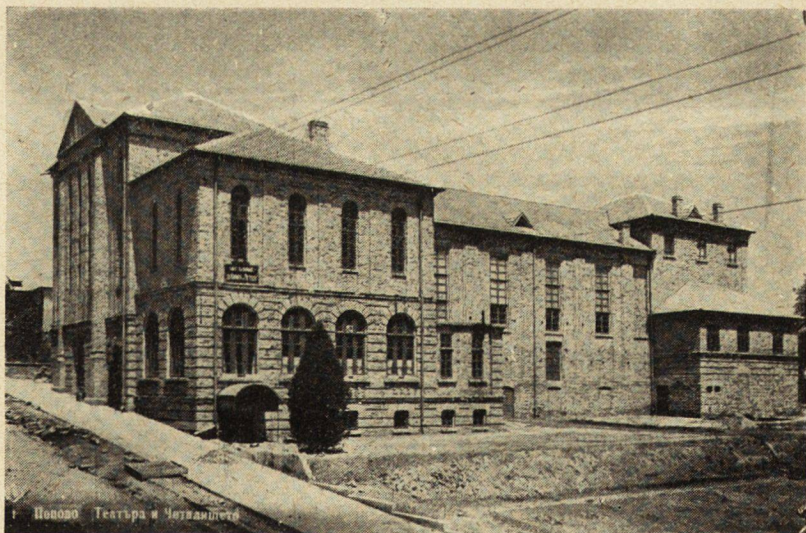
Нѣма съмнение, общественото развитие се гради не само върху умозрителнитѣ идеи и учения, но и върху общото човѣшко несъвършенство. И сж предстоящи нови душевни гърчения, нови трагични етапи. Но тѣ не може да обезсилятъ наличнитѣ знаменателни явления. Рабиндранатъ Тагоръ въ Индия изпада въ смирение и търси сродство съ духа на Европа — съ Толстой, тълкувателъ на Христа! А великиятъ народенъ вождъ на Индия Махатма Ганди издига знамето на европейскитѣ правни понятия, които е усвоилъ въ Лондонскитѣ университети. . .

*

Ако мислещитѣ у насъ правѣха отъ набранитѣ си знания по-малко политически или сектантски догматизмъ и повечко философия, — съкратили бихме чувствително пжтищата на мисловнитѣ си лутания.

И тази е, смѣтамъ, обширната просвѣтна задача днесъ у насъ. Ние сме онещастливени тъкмо отъ цивилизована Европа, та лесно махваме съ ржка на нейното обаяние. Но всичко това може да ни коштува твърде скжпо. .

А. Страшимировъ

Читалнце „Св. св. Кирилъ и Методий“ — гр. Попово.